

ת"פ 22478/03/17 - מדינת ישראל נגד תאמר ג'ראר, יאסר ג'ראר, אחמד ג'ראר, מחמוד אלהציץ (עציר) -

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 22478-03-17 מדינת ישראל נ' ג'ראר(עציר)
ואח'

המאשימה	בפני בעניין: כבוד השופט יחיאל ליפשיץ מדינת ישראל באמצעות בא כוחה - עו"ד מולא (פרקליטות מחוז חיפה - פלילי) נגד 1. תאמר ג'ראר (עציר) באמצעות בא כוחו עו"ד גיל גבאי 2. יאסר ג'ראר (עציר) באמצעות בא כוחו - עו"ד תלחמי (ס. ציבורית) 3. אחמד ג'ראר (עציר) באמצעות בא כוחו עו"ד יוסף שלבי 4. מחמוד אלהציץ (עציר) - באמצעות בא כוחו עו"ד סלימאן (ס. ציבורית)
הנאשמים	

גזר דין

כללי

1. הנאשמים הורשעו עפ"י הודייתם בעובדותיו של כתב אישום מתוקן. כתב האישום המתוקן הוגש במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקונו של כתב האישום וללא הסכמה עונשית.
תמצית כתב האישום המתוקן
2. בחלק הכללי של כתב האישום נטען כי מוחמד קאסם סעדיה (להלן: **מוחמד**) וארבעת הנאשמים (להלן: **החבורה**) הינם תושבי ג'נין שבשטחי הרשות הפלסטינית. החבורה ואחרים שפרטיהם אינם ידועים למאשימה, קשרו קשר לגנוב רכבים בשטח מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי הרשות וזאת על פי אופן הפעולה הבא: בשלב הראשון חלק מחברי החבורה פרצו לרכבים; בשלב השני הוסעו הרכבים הגנובים לרחובות סמוכים לרחובות מהם נגנבו; ובשלב השלישי וכעבור זמן מה מהשלב השני, נהגו חלק מחברי החבורה ברכבים הגנובים והעביר אותם לשטחי הרשות.
3. כתב האישום כולל 5 אישומים:
4. **באישום הראשון המיוחס לנאשמים 1 ו 4** נטען, כי בתאריך 25.1.17 בשעות הבוקר המוקדמות

עמוד 1

נגנבו מאזור הקריות 4 רכבים שפרטיהם צוינו בכתב האישום ואלה הוחנו באזור הקריות, הרחק ממקום הגניבה ובמקום שאינו ידוע למאשימה. בסביבות השעה 06:00 ביקשו הנאשם 1 ואחר שזהותו אינה ידועה, ממוחמד ומנאשם 4 לנהוג ברכבים הגנובים ולהעבירם לשטחי הרשות. השלושה לעיל (הנאשם 1, מוחמד והנאשם 4) הגיעו למקום חניית הרכבים הגנובים, שם נטל מוחמד את השליטה ברכב יונדאי (אחד הרכבים הגנובים) והתיישב במושב הנהג; הנאשם 4 נטל שליטה ברכב אחר וגם האחרים נכנסו לרכבים גנובים נוספים. בהמשך, מוחמד, הנאשם 1 והאחרים העבירו את הרכבים הגנובים לשטחי הרשות ונטשו אותם, כאשר במהלך הנסיעה לשטחי הרשות הנאשם 1 נוהג ברכב סקודה שפרטיו לא היו ידועים למאשימה כשהוא נוסע לפני הרכבים הגנובים. עוד צוין כי הנאשמים 1 ו 4 נהגו ברכבים ללא רישיון.

באישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות של קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' +29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**); ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) + 38 (1) + 62 (1) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: **הפקודה**).

והנאשם 4 הורשע בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 ג' סיפא + 29 לחוק העונשין; קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) + 38 (1) + 62 (1) לפקודה.

5. **האישום השני מתייחס לנאשם 1 בלבד.** נטען, כי בתאריך 27.1.16 בסביבות 03:00 נגנב מרח' קדיש לוז בחיפה רכב סקודה בו הותקן מכשיר איתוראן. עוד נגנב באותו בוקר מרחוב קליבנוב בחיפה רכב מזדה. בעקבות גניבת הסקודה התקבל דיווח בחברת איתוראן כי הוא נמצא ברחוב נתיב חן בחיפה ודיווח זה הועבר למשטרת ישראל. הסקודה אותר על ידי שוטרים חונה ברחוב נתיב חן ולמקום הגיעו שוטרים נוספים שהתפרסו באזור לסריקות. אותה עת נהג הנאשם 1 ברכב נוסף מסוג סקודה (שאינו הסקודה לעיל אלא אחר) ואחריו נסע רכב המזדה הגנוב לעיל ושהיה נהוג על ידי נהג שפרטיו אינם ידועים. אחד מהשוטרים הבחין בשני הרכבים לעיל (רכב הסקודה בו נהג הנאשם 1 ורכב המזדה) ובעקבות חשדו חסמו השוטרים את מסלול נסיעת הרכבים בעזרת ניידת וכן על ידי שוטרים לבושי מדים שעמדו בחזית הניידת וסימנו לרכבים לעצור. חרף האמור לעיל, האיץ הנאשם 1 את מהירות נסיעת הסקודה וניסה לחבול בשני שוטרים שעמדו בסמוך לניידת בכך שהמשיך בנסיעה מהירה לכיוונם עד אשר אחד השוטרים תפס במעילו של השני, משך אותו לאחור ולאחר מכן נשכבו השניים על מכסה המנוע של אחת הניידות כדי למנוע את פגיעת רכב הסקודה בהם. הנאשם 1 המשיך בנסיעה ונמלט מהמקום וגם רכב המזדה נמלט מהמקום ולא נעצר אף לאחד מהשוטרים ירה מספר כדורים באוויר.

בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335 (א) (1) + 25 לחוק העונשין; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) + 38 (1) + 62 (1) לפקודה.

6. **האישום שלישי נוגע לנאשמים 1 עד 3.** נטען, כי בתאריך 7.11.16 בשעות הערב נגנב מרחוב התנופה בירושלים רכב מסוג סקודה. בתאריך 13.2.17 בשעות הערב נטל הנאשם 1 את השליטה ברכב ונהג בו כשמותקנות עליו לוחיות רישוי שאינן שלו. הנאשם 1 הגיע עם הרכב בתאריך 14.2.17 בסביבות השעה 02:00 לקרית חיים ועצר בסמוך לרכב פולקסוואגן. מתוך הסקודה יצאו שני אנשים שזהותם אינה ידועה, ניגשו לרכב הפולקסוואגן פרצו אליו והחלו נוסעים בו, כאשר הנאשם 1 ברכב הסקודה נוסע אחריו, עד אשר רכב הפולקסוואגן ננטש ברחוב אחר בקרית חיים. באותו אופן ובסמוך

לשעה 03:30 נגנב רכב נוסף מסוג פולקסוואגן פולו (להלן: **הפולו**) והועבר מרחוב אחד בקרית חיים לרחוב אחר בקרית חיים. בסביבות השעה 04:30 הגיע הנאשם 1 ברכב הסקודה לרח' העצמאות בחיפה ושם עלו לרכב הנאשמים 2 ו 3. בסביבות השעה 06:00 הגיעו הנאשמים 1 עד 3 למקום חניית רכב הפולקסוואגן לעיל בקרית חיים, הנאשמים 2 ו 3 נכנסו אליו כאשר הנאשם 2 נוהג בו והנאשם 3 יושב לצדו וזאת לאחר שהתניע את הרכב באמצעות מברג שהחזיק. מיד לאחר מכן, ניסה הנאשם 2 לנהוג ברכב יחד עם הנאשם 3 אך נעצר על ידי שוטרים שהבחינו במתרחש. בשלב זה, חסמה ניידת משטרה את רכב הסקודה והנאשם 1 שנהג ברכב נמלט מהשוטרים בכך שהחל בנסיעה ופגע עם חזית קדמית שמאלית של הסקודה בחזית קדמית ימנית של הניידת. לאחר מכן, עלה הנאשם 1 עם הסקודה על מדרכה בצד הדרך ונמלט בנסיעה מהירה ברח' ז'בוטינסקי בקרית חיים. במהלך מנוסתו, נהג הנאשם 1 את הסקודה בדרך ציבורית בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם, לרבות חציית רמזור אדום בשד' ירושלים. במקביל, ניידת נוספת שנסעה ברחוב הפלמ"ח בקרית חיים ביצעה חסימה ברחוב, פרסה דוקרנים והשוטרים יצאו מהניידת. בעקבות החסימה לעיל, עצר בסמוך לה רכב הונדה ממנו יצא ויקטור ז' (להלן: **ויקטור**). מיד לאחר מכן הגיע רכב הסקודה בו נהג הנאשם 1 בנסיעה מהירה לכיוון הניידת האחרונה לעיל וזאת בכוונה לפגוע בה. בהתקרבו לרכב הונדה לעיל, נהג הנאשם 1 בסקודה בדרך נמהרת ורשלנית שהיה בה כדי לסכן את חיי ויקטור בכך שלא עצר את רכב הסקודה ופגע עם הפינה הימנית קדמית של הסקודה בפינה השמאלית אחורית של הונדה. בתוצאה מהתנגשות הרכבים, נגרמו להונדה נזקים בכ 12,000 ₪ ולויקטור נגרמה רגישות קלה במישוש בצווארו. לאחר מכן, עלה רכב הסקודה על המדרכה משמאל ונמלט מהמקום עד אשר הגיע הנאשם 1 לשד' ירושלים בקרית חיים, שם נטש את הרכב וברח מהמקום. בחיפוש שנערך בסקודה נמצאו 23 מכשירים המשמשים לפריצה לרכב ו 16 מחשבי רכב אשר פורקו מרכבים שנגנבו ברחבי הארץ בשנים 2015 - 2017.

אציין, כי בסופו של האירוע שצוין לעיל נעצרו הנאשמים 1 עד 3. הנאשם 4 (שלא הואשם באישום זה) נעצר באותו יום בביתו.

בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות של מעשי פיזיות ורשלנות, לפי סעיף 338 (א) (1) לחוק העונשין (2 מקרים); שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 ג' סיפא + 29 לחוק העונשין (2 מקרים); החזקת מכשירי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 ז' לחוק העונשין; קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין; קבלת חלק מרכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) + 38 (1) + 62 (1) לפקודה; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

הנאשם 2 הורשע בעבירות הבאות: ניסיון לשימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 ג' רישא + 29 לחוק העונשין; קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 (א) + 38 (1) + 62 (1) לפקודה.

הנאשם 3 הורשע בניסיון לשימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 ג' רישא + 29 לחוק העונשין; וקבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 י' לחוק העונשין.

7. **האישום הרביעי מיוחס לנאשם 4 בלבד** ונוגע לדירה ששכר הנאשם ברח' העצמאות בחיפה. נטען, כי עובר לתאריך 16.12.16 יצר הנאשם קשר טלפוני עם בעל הדירה והציג עצמו ככזב כמוחמד זיתון, אשר מעונין לשכור דירה. מספר ימים לאחר מכן, נפגשו השניים לצורך חתימה על חוזה שכירות ובמהלך מעמד זה הציג הנאשם לבעל הדירה תעודת זהות מזויפת הנושאת את שמו ופרטיו של אזרח ישראלי בשם מוחמד זיתון ועל בסיס מצג זה, נחתם החוזה.

באישום זה הורשע הנאשם בעבירות של התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 + 418 אמצע לחוק העונשין; וקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

8. האישום החמישי נוגע לכלל הנאשמים ומייחס לכל אחד מהם עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק (לנאשם 1 - 3 מקרים, לנאשמים 2 ו 3 - מקרה אחד ולנאשם 4 - 2 מקרים), לפי ס' 12 (א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

9. לשם הנוחות תובא להלן טבלת עזר (ולצורך זה בלבד) המתמצתת את חלקו של כל נאשם וכן את הרשעותיו ומע"ת, מקום שקיימים:

אישום 5	אישום 4 (חודש) (12/16)	אישום 3 (14.2.17)	אישום 2 (27.1.17)	אישום 1 (25.1.17)	נאשם 1
כניסה לישראל שלא כדין	-----	נטל חלק בגניבת שני רכבים. נמלט מכוח משטרה שדלק אחריו.	"הוביל" בנהיגה רכבים גנובים שנסעו אחריו. נמלט מכוח משטרה שדלק אחריו.	ביקש מנאשם 4 וממוחמד להעביר רכבים גנובים לשטחים "הוביל" בנהיגה רכבים גנובים שנסעו אחריו.	נאשם 1 עבר פלילי עשיר וכן מע"ת לתקופה של 6 חודשים
כניסה לישראל שלא כדין	-----	הובא על ידי הנאשם 1 לרכב גנוב ונתפס במושב הנהג סמוך לאחר שנכנס אליו.	-----	-----	נאשם 2 עבר פלילי עשיר. 2 מע"ת לתקופות של 4 ו 8 חודשים.

<p>כניסה לישראל שלא כדין</p>	<p>-----</p> <p>הובא על ידי הנאשם 1 לרכב גנוב ונתפס במושב שליד הנהג סמוך לאחר שנכנס אליו. התניע את הרכב באמצעות מברג.</p> <p>-----</p>	<p>-----</p> <p>נהג את אחד הרכבים הגנובים לשטחים</p>	<p>נאשם 3 נעדר ה"ק.</p> <p>נאשם 4 עבר פלילי עשיר. מע"ת לתקופה של 5 חודשים</p>
<p>כניסה לישראל שלא כדין</p>	<p>חתימת הסכם לשכירת דירה בזהות בדויה</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>

ראיות המאשימה לעונש

10. המאשימה הציגה את גזר הדין בעניינו מוחמד קאסם סעדיה שהוזכר לעיל, כנגדו הוגש הליך נפרד בבית המשפט השלום בחיפה (ת.פ. 17-03-22466). מוחמד סעדיה הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, שכלל שני אישומים - הראשון הינו המקביל לאישום 1 בעניינו וחלקו דומה לזה של נאשם 4; והאישום השני נוגע לעבירת כניסה לישראל שלא כחוק. בית המשפט בעניינו של מוחמד קבע מתחם של בין 6 ל 16 חודשי מאסר ובשים לב לנתוני האישיים (יליד 1990, לחובתו הרשעה אחת בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ושימוש במסמך מזויף, נדון ל 21 ימי מאסר בלבד), ובשים לב לשיתוף הפעולה שלו עם הרשויות כבר בשלב החקירה (שהוביל, כך עולה, להגשת כתב אישום כנגדו בנפרד לנאשמים בעניינו), נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל וכן רכיבי ענישה נוספים. גזר הדין ניתן בתאריך 12.6.17 וככל שהובהר לא הוגש בנדון ערעור מצד מי מהצדדים.
11. בנוסף, הציגה המאשימה את גיליונות הרישום הפלילי של הנאשמים:
12. לחובת הנאשם 1 (יליד 1982) עבר פלילי עשיר וניכר כי תחום "התמחותו" הינו גניבת רכבים בשטחי מדינת ישראל וזאת כעולה בבירור מהמספר הרב של הרשעותיו בתחום גניבת רכב ו"שילוב" הרשעות אלה בעבירת כניסה לישראל שלא כדין. הרשעתו הראשונה בתחום זה היתה כבר בשנת 1998 בבית המשפט לנוער, אז נדון ל 10 חודשי מאסר; בשנת 1999 נדון פעמיים בעבירות מסוג זה - הן ל 10 חודשי מאסר והן ל 24 חודשי מאסר. "נדלג" על הרשעות בעבירות כגון התחזות ושימוש

במסמך מזויף ואפנה להרשעה נוספת משנת 2006 אז נדון, שוב, ל 12 חודשי מאסר בגין גניבת רכב וכן אפנה להרשעתו האחרונה משנת 2013 אז נדון ל 32 חודשים בגין הרשעתו בעבירות אלה. במסגרת ההליך האחרון לעיל (ת.פ. שלום חיפה) 40850-05-13 (6.1.14) הוטל עליו מאסר על תנאי של 6 חודשים שיש להפעילו בתיק הנוכחי.

13. גם לחובת הנאשם 2 (יליד 1987) עבר פלילי עשיר יחסית. גם כאן אתייחס רק להרשעותיו הבולטות - בשנת 2007 נדון ל 27 חודשי מאסר בגין עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות נלוות אחרות (ת.פ. מחוזי ירושלים 3071/07); בשנת 2011 נדון ל 17 חודשי מאסר בגין עבירות הנוגעות לפריצה לרכב וניסיון גניבת רכב; ובשנת 2013 הורשע, שוב, בעבירות הנוגעות לגניבת רכב וגם בפעם זו נדון ל 17 חודשי מאסר. בתיק האחרון לעיל (ת.פ. שלום נצרת 33072-08-13) הוטל עליו מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל; וכן מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים שלא יעבור כל עבירת רכוש. את שני המאסרים על תנאי לעיל יש להפעיל בתיק הנוכחי.

14. הנאשם 3 נעדר עבר פלילי.

15. הנאשם 4 (יליד 1992) נדון למספר תקופות מאסר - בשנת 2007 נדון ל 12 חודשי מאסר בבית המשפט לנוער בגין סדרה ארוכה של עבירות גניבות מרכבים ובשנים 2010, 2011 ו 2013 המשפט לתקופות מאסר בגין מגוון עבירות. במסגרת הרשעתו האחרונה משנת 2014 (ת.פ. שלום ת"א 41562-03-14 מתאריך 4.5.14) הוא נדון ל 12 חודשי מאסר וכן נגזר עליו עונש מאסר על תנאי אותו יש להפעיל בעניינו - מדובר במאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים באם יעבור עבירה של כניסה לישראל, גניבה ועוד. מעניין לציין, לנוכח הרשעתו של הנאשם באישום מס' 4 בעניינו, כי במסגרת ההליך לעיל בבית המשפט השלום בת"א, הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבה והתחזות לעובד ציבור וזאת לאחר שפנה אל אחד, הזדהה בפניו כשוטר ואז דחף אותו וגנב ממנו טלפון.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

16. המאשימה הפנתה לחומרת מעשי הנאשמים. מדובר, כך נטען, בחבורה שפעלה באופן שיטתי ומתוחכם. מעשי הנאשמים התאפיינו בחלוקת תפקידים ובפעילות שיטתית ומסודרת - והכל לצורך גניבת רכבים מישראל.

17. המאשימה הפנתה לחומרה הטמונה בגניבת רכבים - מעשים הפוגעים ברכוש האזרחים ובכלכלת המדינה אך לא פחות חשוב מכך פוגעים ומערערים את תחושת הביטחון האישי. עוד נטען, כי השילוב הטמון בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין, עם עבירות הרכוש בהן הורשעו הנאשמים מחייב החמרה בענישה. בהקשר האחרון נטען, כי לא פעם תושבי הרשות הנכנסים לארץ שלא כדין טוענים שמטרתם היתה להתפרנס בכבוד, אולם במקרה דנן הוכח שמטרת הכניסה היתה לצורך ביצוע עבירות רכוש חמורות. עוד עמדה המאשימה על החומרה והסכנות הנשקפות מכך שהנאשמים נהגו ברכבים ללא רישיון והעמידו בסכנה את כלל המשתמשים בדרך.

18. חומרה יתרה ראתה המאשימה במעשיו של הנאשם 1. מעבר להיותו ציר מרכזי בעבירות הנוגעות לגניבת הרכבים, הפנתה המאשימה לשני האירועים בהם נמלט הנאשם מניידות שדלקו אחריו וכן סיכן את השוטרים ואת יתר המשתמשים בדרך.

19. המאשימה טענה למתחם אחד כולל ביחס לכל אחד מהנאשמים: בעניינו של הנאשם 1 עתרה המאשימה למתחם שבין 60 ל 80 חודשי מאסר; בעניינו של הנאשם 2 עתרה המאשימה למתחם

שבין 15 ל 30 חודשי מאסר; בעניינו של הנאשם 3 עתרה המאשימה למתחם שבין 15 ל 30 חודשי מאסר; ובעניינו של הנאשם 4 עתרה המאשימה למתחם שבין 30 ל 50 חודשי מאסר.

20. בהקשר לענישה הנוהגת, הפנתה המאשימה לגזרי דין שונים שנתנו במקרים הדומים לשיטתה במקרים שתוארו בכתב האישום המתוקן בעניינו וכן הפנתה לעברם הפלילי של הנאשמים 1, 2 ו 4, ביקשה כי הענישה שתקבע בעניינם תהיה ברף הגבוה של המתחמים לעיל, וכן עתרה להפעלת המאסרים על תנאי במצטבר וכן להשתת רכיבי קנס, פסילה ומאסרים על תנאי.

עיקר טיעוני הנאשמים לעונש

21. כלל הנאשמים הדגישו את ההבדלים שבין כתב האישום המקורי לבין כתב האישום המתוקן - וזאת כפי שבא לידי ביטוי הן בחלק העובדות והן בסעיפי האישום שיוחסו לכל אחד מהנאשמים. עוד הודגש שאלמלא הודיית הנאשמים במיוחס להם במסגרת הסדר הטיעון, יש להניח כי שמיעת הראיות בתיק היתה אורכת זמן ניכר וזאת כמשתקף ברשימת עדי התביעה והצורך שהיה בהעדת עדים רבים ובכללם אנשי יחידת העיקוב וכן עדים רבים נוספים. לא זו אף זו - הודיית הנאשמים לא רק שחסכה מזמנם של הצדדים ושל בית המשפט, היא הביאה לידי ביטוי את הכרת הנאשמים בפסול שבמעשיהם וכן את חרטתם הכנה. ב"כ הנאשמים ראו עין בעין עם המאשימה שראתה בכלל המעשים שיוחסו לנאשמים - איש איש לפי חלקו - כ"אירוע" אחד. בנוסף, הפנו ב"כ הנאשמים לכך כי לאחר תיקונו, נמצא כתב האישום בסמכותו העניינית של בית המשפט השלום והדבר מעיד כי אין מדובר במקרים המצויים ברף החומרה הגבוה ביותר.

22. לעניין הנאשם 1 הדגיש בא כוחו כי חרף המשתמע מטענות המאשימה, אין ראייה שהוא זה שעמד בראש החבורה ולמעשה איש מהנאשמים לא הואשם בעבירה של קשירת קשר. לעניין המלטות הנאשם כמצוין באישום 2, הפנה ב"כ הנאשם לכך כי האירוע התרחש בלילה חשוך וגשום (נתון שלא היה במחלוקת), נמשך פרק זמן קצר ביותר ואיש מהשוטרים לא נפגע. גם ניסיון ההימלטות המתואר באישום 3 לא נמשך זמן רב. בהקשר זה הוגשה מפה של האזור (נ/1) המתארת את מסלול המלטות הנאשם. לאחר שב"כ הנאשם 1 הפנה לפסיקה ממנה יש ללמוד לעניינו (ובכלל זאת פסיקה במקרים שהינם חמורים לשיטתו מהמקרים המתוארים בכתב האישום המתוקן בעניינו), נטען כי מתחם העונש ההולם הכולל צריך לנוע בין 24 חודשים ל 48 חודשים. לעניין העונש בתוך המתחם, נטען כי חרף עברו הפלילי של הנאשם יש לשקלל נתונים נוספים הפועלים לזכותו - הודייתו ונטילת האחריות כמתואר לעיל, נתונו האישיים והעובדה שגדל בתנאים קשים וכן השפעת מאסר ממושך על ילדיו ומשפחתו. לכן, נטען שיש להשית עונש שלא יחצה את אמצע המתחם הנתען לעיל וכן להפעיל את המאסר על תנאי כאשר חלקו לפחות יהיה בחופף לעונש המאסר.

23. ב"כ הנאשם 2 חזר על הטענות הכלליים לעיל והדגיש כי העונש שיושת על הנאשם 2 צריך להיות תואם, בשינויים המחויבים, לזה שנגזר על מוחמד סעדיה. בהקשר האחרון הודגש כי סעדיה הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות, קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון וכניסה לישראל שלא כדין (בהקשר לאירוע מתאריך 25.1.17 - המתואר אצלנו באישום מס' 1), בעוד שהנאשם 3 הורשע רק בניסיון לשימוש ברכב ללא רשות וכן ביתר העבירות לעיל (בהקשר לאירוע מתאריך 14.2.17 - אישום מס' 3). משכך, המתחם בעניינו צריך להיות נמוך מזה שנקבע לגבי סעדיה ובהתאם לכך גם עונשו. בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לחלקו השולי יחסית, כך נטען, של הנאשם בפרשיה וזאת כעולה מכך שהוא הובא למקום על ידי אחר ולא הוא זה שהניע את הרכב (אלא

הנאשם 2). כמו כן, לא נטען ומאליו לא הוכח שהנאשם היה חלק מהתארגנות כוללת לגניבת רכבים ומעורבותו מסתכמת באירוע המתואר באישום 3. על רקע האמור לעיל נטען כי הרף העליון של המתחם בעניינו של הנאשם 2 צריך להיות לא יותר מ 9 חודשים. לגבי העונש בתוך המתחם, הפנה ב"כ הנאשם לכלל הטיעונים הכלליים שנדונו לעיל וכן הדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, את העובדה כי התארס לאחרונה ועתיד להינשא בקרוב וכן צוין כי רק מצבו הכלכלי הקשה שלו ושל משפחתו דחפו אותו לביצוע המעשים בהם הורשע. ב"כ הנאשם 3 עתר להפעלת המאסר על תנאי בחפיפה, ולו בין שני המאסרים על תנאי.

24. אף ב"כ הנאשם 3 חזר על הטענות שיפות, כאמור, לכלל הנאשמים והדגיש בעניינו של הנאשם 3 את הנתונים הבאים: ראשית, כמו גם הנאשם 2, צוין כי יש לאבחן את גזר הדין שניתן בעניינו של סעדיה מעניינו של הנאשם 3. יחד עם זאת, בעוד שהנאשם 2 עמד רק על ההבדלים לעניין המתחם, בעניינו של הנאשם 3 יש לעמוד גם על הבדלים לעניין העונש שיש להשית בתוך המתחם. כך, נטען כי הנאשם 3 הורשע "רק" בעבירה של ניסיון לשימוש ברכב (שכן נתפס זמן קצר לאחר שנכנס לרכב) בעוד שסעדיה, שהורשע בעבירה המושלמת הצליח להעביר את הרכב הגנוב לשטחי הרשות. לא פחות חשוב מכך - הנאשם 3 הינו צעיר נעדר כל עבר פלילי, וזאת בניגוד לסעדיה שנשא לחובתו הרשעה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק וכן בעבירה של שימוש במסמך מזויף. נתונים אלה, בצירוף נתוניו של הנאשם (נשוי מזה שנתיים) מוליכים, כך נטען, למסקנה כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו.

25. ב"כ הנאשם 4 חזר על יתר הטיעונים הכלליים שנדונו בהרחבה לעיל, והדגיש כי למעשה, האירוע המרכזי המיוחס למרשו והמתואר באישום מס' 1, זהה לאירוע בו הורשע סעדיה וגם העבירות בהן הורשעו השניים זהות. משכך, מכוח עקרון אחידות הענישה יש לקבוע מתחם זהה. ב"כ הנאשם לא התעלם מהרשעתו של הנאשם באישום מס' 4, הנוגע לחתימת הסכם השכירות בזהות בדויה, אך טען כי אישום זה אינו אמור להביא להחמרה בעונש ולכל הפחות לא להחמרה של ממש שכן שכירת הדירה בזהות בדויה לא כוונה לביצוע עבירה פלילית ולא הביאה לפגיעה ממשית בערכים המוגנים. לכן, נטען למתחם שבין 6 ל 16 חודשי מאסר. לגבי קביעת העונש בתוך המתחם הפנה ב"כ הנאשם לגילו הצעיר יחסית של הנאשם וכן נטען להפעלה חופפת, ולו חלקית, של המאסר על תנאי.

דברי הנאשמים

26. הנאשם 1 ביקש סליחה על מעשיו והבטיח שלא להיכנס עוד למדינת ישראל שלא כחוק. הנאשם 2 ביקש את סליחת בית המשפט וכן ביקש שתיתן לו האפשרות להשתקם. בנוסף, ציין כי מדובר במעצרו הראשון מאז פטירת אביו והדבר מכביד עליו. כמו כן מסר הנאשם אודות רצונו להתחתן. הנאשם 3 מסר כי הוא מצטער על מעשיו והבטיח כי לא יחזור לארץ וכי זוהי טעותו האחרונה. הנאשם 4 ציין כי אין לו מה לומר.

דין ומסקנות

27. העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו; ובקצרה, העונש הראוי לעבריין יגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו. תיקון 113 הגדיר את ההיררכיה בין שיקולי הענישה, וזאת לפי הסדר הבא: הלימה, שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בעוד שיקול ההלימה הוא שיקול גמולי יתר השיקולים הינם שיקולים תועלתניים (ולהרחבה

בהקשר זה ר' את מאמרו של כב' השופט עמי קובו, "**מבחן הולם למערכת המשפט**", ירחון הסיניגור ינואר 2014 עמ' 76).

28. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, שהינו במתחם נורמטיבי אובייקטיבי, יש לשקול את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה; מדיניות הענישה הנהוגה; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יודגש, כי המתחם מתייחס למקרה קונקרטי ולא ניתן לקבוע מראש מתחם על פי העבירה בלבד (ור' בנדון, לדוגמה, האמור ברע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מ"י**, 11.6.13; ע"פ 8641/12 **סעד נ' מ"י**, 5.8.13; ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י**, 5.6.13).

29. אין חולק כי העבירות המרכזיות בפרשה הנדונה (אף כי לא החמורות בהכרח, כפי שיובהר להלן) הינן עבירות הרכוש הנוגעות לגניבת רכבים. מדובר בנאשמים שהיו חלק מהתארגנות שמטרתה היתה אחת - גניבת רכבים משטחי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות. במסגרת התארגנות זו נהגו תחילה חלק מחברי החבורה לפרוץ לרכבים מתוך כוונה להעבירם לשטחי הרשות. הערכים המוגנים בעבירות רכוש אלה הינם ההגנה על רכוש הפרט והכלל. גניבת רכבים פוגעת ברכוש הפרט אך גם פוגעת בכלכלת המדינה ולא פחות חשוב מכך - מערערת את תחושת הביטחון האישי.

30. בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרת מעשים אלה וכך לדוגמה צוין ברע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מ"י**, 1.11.10:

"אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו".

וברע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מ"י**, 15.5.06 צוין כי:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

31. מעבר לעבירות הרכוש, ביצעו הנאשמים עבירות נוספות, חמורות לא פחות. בראש ובראשונה אפנה להתנהגותו משוללת הרסן של הנאשם 1 שבשתי הזדמנויות שונות - כמתואר באישומים 2 ו 3 נמלט מכוח משטרה שרדף אחריו או שהורה לו לעצור. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מעלה בבירור עד כמה מסוכנת ומסכנת היתה התנהלותו - באירוע המתואר באישום 2 נדרש הנאשם לעצור את הרכב בו נהג כאשר ניידת חסמה את דרכו ושני שוטרים עמדו מחוץ לניידת. לא רק שהנאשם לא עצר את רכבו אלא שהאיץ מהירות נסיעתו (ר' ס' 10 לעובדות) וניסה לחבול בשוטרים בכך שהמשיך בנסיעה מהירה לכוונם. רק תגובת אחד השוטרים - שמשך את חברו לאחור - מנעה את הפגיעה בשוטר האחר. האירוע הנוסף המתואר באישום 3 היה חמור לא פחות - ניידת חסמה את נתיב נסיעת הנאשם והאחרון נמלט מהשוטרים כשהוא פוגע עם רכבו בניידת ונמלט בנסיעה מהירה, כשבמהלך מנוסתו הוא נסע בפראות, לרבות כך שחצה צומת באור אדום. באחד משלבי המרדף חסמה ניידת נוספת את נתיב נסיעתו, נפרסו דוקרנים ושוטרים עמדו מחוץ לניידת. הנאשם לא רק שלא עצר את רכבו אלא נסע במהירות לכוון הניידת ולכוון רכב אחר שעצר בסמוך לה, עד שפגע באותו רכב

ובאזרח שנהג בו. הערכים המוגנים במעשיו של הנאשם 1 הם כמובן השמירה על חייו ושלמות גופו של הפרט ושל כלל הציבור.

אפנה לכך כי הנאשמים 1, 2 ו 4 הורשעו גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון וגם בכך יש פגיעה בערכים המוגנים בעבירה זו. הנאשמים סיכנו את בטחון הציבור בכלל ואת המשתמשים בדרך בפרט. כלל הנאשמים הורשעו בעבירת כניסה לישראל שלא כדין ובכך פגעו בערכים המוגנים בעבירה זו והם זכותה של המדינה לקבוע מי ייכנס בגבולותיה. הנאשם 4 הורשע גם בעבירות המרמה כאשר התחזה לאזרח ישראל ובכך פגע בערך של שמירת הביטחון האישי וחופש ההחלטה על בסיס נתוני אמת.

32. לגבי מדיניות הענישה הנהוגה, הפנו הצדדים לפסיקה מגוונת אך אקדים ואציין כי הרלוונטית ביותר הינה זו שניתנה בעניינו של מוחמד סעדיה על ידי כב' השופט מוחמד עלי במסגרת ת.פ. (שלום קריות) 17-03-22466 שנדון לעיל. פסיקה זו רלוונטית לעניינו משני טעמים - הראשון, משום שמדובר בגזר דין המאזן נכונה את כלל השיקולים ובמילים אחרות בית המשפט קבע באותו מקרה מתחם המקובל עלי לגופו של עניין. השני, משום עקרון אחידות הענישה ומשום שהנתונים בשתי הפרשות זהות או דומות. (ולעקרון אחידות הענישה ר' בין היתר האמור ברע"פ 8443/15 **חגולי נ' מ"י**, 15.12.15 ורע"פ 4022/15 **יוסף נ' מ"י**, 14.6.15). בגזר דינו של סעדיה נקבע, כאמור, מתחם שבין 6 ל 16 חודשי מאסר בהקשר לאירוע במסגרתו הגיע הנאשם, במסגרת "כוח המשימה", למקום אליו הועבר רכב גנוב (על פי תכנית הפעולה שתוארה לעיל) והעבירו מאזור הקריות לשטחי הרשות.

33. על בסיס האמור לעיל אקבע את אמות המידה הכלליות אשר יובילו אותי לקביעת המתחם הכולל בנוגע לכל נאשם ונאשם.

34. לגבי הנאשם 1 - הלה, כאמור, הורשע ב 3 אישומים שונים שבשלושתם היה מעורב בגניבת רכבים ובהעברתם (או ניסיון העברתם) לשטחים. מדובר ב 7 רכבים שהנאשם וחבריו גנבו או ניסו לגנוב. ב"כ הנאשם טען כי לא הוכח שהנאשם עמד בראש הכנופיה אך חרף זאת גם מהמתואר בכתב האישום עולה בבירור שחלקו של נאשם זה, אף אם לא עמד ב"ראש הפירמידה", היה בכיר ביותר - הוא זה שהוביל את הנהגים אל הרכבים הגנובים והוא זה שהוביל את הרכבים הגנובים שהיו נהוגים על ידי אחרים (בכך שעמד בראש ה"שיירה") לשטחי הרשות. זאת ועוד, אין לשכוח כי כאשר נעצר בסופו של המרדף המתואר באישום 3, נמצאו ברכבו 16 מחשבי רכב ועוד 23 מכשירים המשמשים לפריצת רכבים.

החומרה שיש לייחס למעשיו של נאשם זה באה לידי ביטוי גם בעבירות של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות (אישום 2) ומעשי פזיזות ורשלנות וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (אישום 3) - בכך שהנאשם נמלט בשני מועדים שונים מכוח משטרה והיווה סיכון של ממש לביטחון השוטרים והמשתמשים בדרך. במעשיו, העיד הנאשם על עצמו שמדובר באדם חסר גבולות, שנשקפת ממנו מסוכנות של ממש ושאין לו מורא של חוק. על רקע האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש בעניינו של נאשם זה צריך להיות בין 4 ל 7 שנות מאסר, אך משום שהמאשימה הגבילה עצמה ל 80 חודשים זה יהיה הרף העליון של המתחם אותו אף אני אקבע (ור' בהקשר זה האמור בע"פ 5733/13 **מעוז ננד מ"י** 5.7.2016).

35. לגבי הנאשמים 2 ו 3 - חלקם קטן מזה של סעדיה לעיל (הורשעו בניסיון שימוש ברכב ללא רשות ועבירות הנוספות בעוד שהוא הורשע בעבירה של שימוש ברכב ובעבירות הנוספות) ולכן אקבע בעניינם מתחם נמוך במקצת מזה שנקבע בעניינו של סעדיה ואעמידו בין 5 ל 15 חודשי מאסר. לא

מצאתי לנכון לאבחן בין הנאשם 2 - שהיה אמור לנהוג ברכב, לבין הנאשם 3 - שהתניע את הרכב באמצעות מברג, מדובר בשותפים מלאים וגם אם כל אחד היה אמור למלא חלק אחר, מבחינה מהותית אין ביניהם הבדל.

36. לגבי הנאשם 4 - חלקו, כפי שבא לידי ביטוי באישום מס' 1, זהה לזה של סעדיה. בנוסף, הורשע הנאשם גם באישום הנוגע להצגת תעודת זהות מזויפת בפני משכיר הדירה אותה ביקש לשכור ולכן המתחם יהיה גבוה באופן מסוים מזה שנקבע בעניינו של סעדיה ואני מעמידו בין 7 ל 17 חודשי מאסר.

37. לא מצאתי כי יש מקום לחרוג מהמתחמים לעיל, אם לקולא ואם לחומרא.

38. לעניין העונש שיושת על הנאשמים בתוך המתחמים, יש להביא בחשבון את הנסיבות והנתונים (רשימה פתוחה) הקבועים בס' 40 יא', המונה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (שרובן נסיבות אישיות הנוגעות לנאשם, אך לא רק).

39. לצד הזכות יש לציין את הודיית הנאשמים במסגרת הסדר הטיעון שכלל את תיקון כתב האישום. מדובר בהודיה שהביאה לידי ביטוי את קבלת האחריות על מעשיהם וכן הביאה לחסכון ניכר בזמן שיפוטי. הודיה זו, יודגש, הביאה להקלה בעונשם.

40. עוד מצאתי לציין לצד הזכות את עניינו של הנאשם מס' 3, שהינו היחיד שאינו נושא לחובתו עבר פלילי. לכן, ניתן להקל עמו, לראות במעשיו כמעידה ראשונה ויש לקוות אחרונה ולהעמיד את עונשו קרוב לרף התחתון של המתחם. איני קובע את העונש על הרף התחתון ממש משום שלא נטען ששיתף פעולה גורמי החקירה, כפי שעשה סעדיה, אך הודייתו בפניי בהחלט תיזקף לזכותו.

יובהר, לא ניתן להסיק מעונשו הקל יחסית של הנאשם 3 לעבר עניינם של יתר הנאשמים - שונה עניינו של מי שנדון למאסר בפעם הראשונה ממי (קרי - יתר הנאשמים) שחוזרים ומבצעים את אותם מעשים ממש פעם אחר פעם חרף עונשי מאסר בפועל וחרף עונשי מאסר על תנאי המושתים עליהם. ויודגש, ההבדל בענישה בין הנאשם 3 לבין יתר הנאשמים אינו אמור להיות לינארי.

41. לצד החומרה - לגבי הנאשמים 1, 3 ו 4 - יש להביא, והדברים ברורים מאליהם, את עברם הפלילי הכבד בתחום עבירות הרכוש בכלל וגניבת הרכבים בפרט. שלושת הנאשמים, כמפורט לעיל, ריצו מספר תקופות מאסר משמעותיות בגין עבירות אלה וחרף זאת, קל וחומר בשים לב לגילם הצעיר יחסית (הנאשם 1 ריצה תקופות מאסר של 95 חודשים; הנאשם 2 - 82 חודשים והנאשם 3 - 95 חודשים) - הדבר לא הרתיעם מלשוב למה שמסתמן באופן ברור כ"תחום עיסוקם" - גניבת רכבים משטחי המדינה והעברתם לשטחי הרשות.

המסוכנות הנשקפת מנאשמים אלה ברורה. ענישה קודמת - בדמות מאסרים בפועל ומאסרים על תנאי - ככל הנראה לא הרתיעה אותם, ולכן אין מנוס אלא מלהשית עליהם עונש שמעבר למטרות הענישה הרגילות, גם ירחיקם לתקופה שתמנע מהם לשוב ולגנוב רכבים כפי שעשו מאז היותם נערים. יחד עם זאת אבהיר שלא מצאתי לנכון לחרוג לחומרה מהמתחמים שקבעתי, אלא מצאתי שיש ליתן משקל (גם) לשיקול ההגנה על הציבור.

מהטעמים לעיל אף לא מצאתי לחרוג מהכלל ולפיו יופעלו עונשי מאסר על תנאי במצטבר לעונש המאסר בפועל המושת על נאשם (ור' בהקשר זה האמור בס' 58 לחוק העונשין וכן האמור ברע"פ

7314/15 אבו ריא נ' מ"י, 17.11.15). יחד עם זאת, מצאתי לנכון לחפוף את שני המאסרים על תנאי שהושתו על הנאשם 2 (8 חודשים בגין עבירת אלימות ו 4 חודשים בגין כניסה לישראל שלא כדין) שכן שני המאסרים הופעלו במסגרת אותו אירוע.

42. נתוני הנאשמים ויתר השיקולים לעיל, הובילו אותי לקביעת העונשים הבאים וזאת בתוך המתחמים שפורטו לעיל:

לגבי הנאשם 1 - 6 שנות מאסר (וכן הפעלת מאסר על תנאי של 6 חודשים);
על הנאשם 2 - 12 חודשי מאסר (וכן הפעלת 8 חודשי מאסר על תנאי);
על הנאשם 3 - 7 חודשי מאסר;
ועל הנאשם 4 - 13 חודשי מאסר (וכן הפעלת 5 חודשי מאסר על תנאי).

43. סוף דבר,

44. אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל לתקופה של 6 שנות מאסר, בניכוי ימי מעצרו מתאריך 14.2.17 ועד היום.
- אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם במסגרת ת.פ. (שלום חיפה) 40850-05-13. מדובר בגזר דין מתאריך 6.1.14 במסגרתו נגזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר על תנאי יופעל במצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם, כך שבסך הכל ירצה הנאשם תקופת מאסר בפועל לתקופה כוללת של 6.5 שנים, בניכוי ימי מעצרו מתאריך 14.2.17 ועד היום.

• הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

• הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

• קנס בסכום של 15,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ישולם בתאריך 1.10.17 ויתר התשלום בתחילת כל חודש עוקב.

45. אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מתאריך 14.2.17 ועד היום.
- אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם במסגרת ת.פ. (שלום נצרת) 33072-08-13. מדובר בגזר דין מתאריך 3.10.13 במסגרתו נגזרו על הנאשם 2 מאסרים על תנאי לתקופות של 8 חודשים ו 4 חודשים.

המאסרים על תנאי יופעלו בחפיפה ביניהם (8 חודשים) ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם, כך שבסך הכל ירצה הנאשם תקופת מאסר בפועל לתקופה כוללת של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מתאריך 14.2.17 ועד היום.

• הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

• הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום עמוד 12

שחרורו. התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
קנס בסכום של 10,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים שווים
ורצופים כאשר הראשון בהם ישולם בתאריך 1.10.17 ויתר התשלום בתחילת כל חודש עוקב.

46. אני גוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

7 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו - מתאריך 14.2.17 ועד היום.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו.
התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום
שחרורו. התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
קנס בסכום של 2,000 ₪ או 1 חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 5 תשלומים שווים ורצופים
כאשר הראשון בהם ישולם בתאריך 1.10.17 ויתר התשלום בתחילת כל חודש עוקב.

47. אני גוזר על הנאשם 4 את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 13 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.2.17 ועד היום.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם במסגרת ת.פ. (שלום ת"א)

41562-03-14. מדובר בגזר דין מתאריך 4.5.14 במסגרתו נגזר על הנאשם מאסר על תנאי
לתקופה של 5 חודשים.

המאסר על תנאי יופעל במצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם, כך שבסך הכל ירצה

הנאשם תקופת מאסר בפועל לתקופה כוללת של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מתאריך

14.2.17 ועד היום.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו.
התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום
שחרורו. התנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
קנס בסכום של 10,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 10 תשלומים שווים
ורצופים כאשר הראשון בהם ישולם בתאריך 1.10.17 ויתר התשלום בתחילת כל חודש עוקב.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, בהעדר הצדדים.